

problem. Det vil jeg tro hr. Kristen Touborg også vil mene. ·

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så vil jeg gerne gøre opmærksom på som tidligere ministre, at den tidligere minister burde vide, at ministre ikke rager til sig, men får tildelt.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Ja, det er jo godt nok noget af en usædvanlig situation, at man skal gå på talerstolen og beklage, at man har været for venlig. Men det vil jeg så gøre. Hvis jeg har sagt, at den nuværende samarbejdsminister ikke havde et stort problem, så er det en fortalelse.

Hensigten var at sige, at det ikke var det største problem, samarbejdsministeren havde, men at der var en tidligere samarbejdsminister, der havde et større problem. Hvis jeg har udtrykt mig uklart, så beklager jeg det. Jeg er i hvert fald meget, meget enig med hr. Ole Stavad i, at regeringen har haft og har et problem i den måde, man dyrker det nordiske samarbejde på.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil løbe risikoen for at blive skældt for at være for venlig, for min situation er den, at jeg for en del år siden var medlem af Nordisk Råd i en kort periode og derefter fandt andre græsgange at beskæftige mig med i det politiske liv.

Nu er jeg så igen blevet tildelt en plads i Nordisk Råd og glæder mig til arbejdet, men jeg må sige, at det indtryk, jeg havde af Nordisk Råd, dengang jeg var medlem af delegationen, var, at der var fantastisk mange fine ord, der var mange skåltaler, der var mange flotte erklæringer, og der var ikke så mange resultater.

Det er jeg stadig væk ikke overbevist om at der er, men når jeg læser redegørelsen, så vil jeg i hvert fald love ministeren så meget, at jeg vil have en god vilje, jeg vil bevare det optimistiske sind, og så vil jeg vente til næste år med at komme med mine erfaringer om, hvordan det så gik, efter jeg vendte tilbage til Nordisk Råd.

Jeg vil gerne sige tak for den fyldige redegørelse og sige, at man stadig væk godt kan mærke, at man i Nordisk Råd er klar over, at der ikke er meget storpolitisk betydning i arbejdet, men at man har som sin opgave at finde konkrete løsninger på problemer, hvor det er muligt.

Man har, som det er beskrevet i redegørelsen, et stort hjemmemarked. Det falder naturligt, at man har det, fordi man har et værdifælesskab, man har sproglighed, man har mange kulturelle berøringspunkter, og man er blevet mere udadvendt, end man har været før. Man har et samarbejde med Baltikum og med Nordvestrusland, og det er alt sammen udmærket.

Men man kan tydeligt mærke i redegørelsen, at der ikke er samme beslutningskraft som i andre samarbejdsformer, vi har inden for det europæiske område, og derfor kan resultatlisten godt forekomme beskednen i forhold til mængden af ord.

Norden har, som det er beskrevet, meget at byde på, som vores omgivelser i Europa kan drage nytte af. Jeg vil godt remse nogle områder op, hvor jeg mener, at Norden faktisk har nogle gode erfaringer, som vi virkelig kunne eksportere.

Vi har en meget lang tradition for at have åbne grænser; vi har en meget lang tradition for at have nogle faste uddannelsesaftaler; vi har en meget lang tradition for et kultursamarbejde, vi har også tradition for at have det samme syn på miljøpolitik, og vi har også en meget flot position på ligestillingspolitikens område.

Hvis man kigger på disse områder, som jeg har plukket ud, fordi de ligger Det Radikale Venstre nær, så vil jeg sige, at på hvert eneste af disse områder er der nævnt en masse punkter i redegørelsen, hvor der stadig væk ikke er sket fremskridt.

Kl. 15.15

Angående de åbne grænser er der et særligt afsnit på side 4, der handler om noget af det arbejde, man gør for at nedbryde nordiske grænsehindre. Her står følgende sætning, som handler om et arbejde på skatteområdet:

»Det forventes, at arbejdet vil koncentrerer om forbedret oplysning til pendlere og borgere, der ønsker at bosætte sig i et andet nordisk land, og en undersøgelse af om der findes grænsehindre på skatteområdet, der kan fjernes.«

Det er jo et ambitionsniveau, der er til at overse, må man sige. Vi ved, at der er masser af problemer for pendlere, der bosætter sig i f.eks. Øresundsregionen, bor i det ene land og arbejder i det andet land. Vi ved, at der er masser af skatteproblemer på området, og der er ikke sket noget fremskridt af betydning på trods af, at problemerne har været kendt i masser af år. Så meget om de smukke ord og de manglende resultater.